

яви се въ едно твърдѣ лошо врѣме зарадѣ Блѣгарія. Тукъ слѣдѣ смѣртъ-та на Александра Блѣгарско-то царство се распадна на нѣколко малки части. Пѣ-голѣма-та му частъ остана подъ власть-та на Joанна Шишмана, който сѣдѣше въ Търново. Видинъ и край-Дунавска-та земля управляваше самовластно Страшимиръ. Въ Прѣслава такожде самовластно управляваше Асѣнъ, комуто бѣхѫ подчинени и Блѣгарски-тѣ владѣнія въ Тракія. Споменува се и четвърти самовластенъ правитель въ Блѣгарія, Добричъ, отъ кого-то казвѫть и сегашна-та Добруча да е получила название-то си. Тѣзи правители не сѫ живѣли сговорно по между си, и не сѫ могли да се съединятъ противъ общата опасностъ. Въ 1363 г. Муратъ удари на Блѣгарски-тѣ владѣнія въ Тракія. Противъ него излѣзе Joаннъ Шишманъ съ една малка войска, защото, види се, други-тѣ правители не сѫ се били съединили съсъ него. — Той быде разбитъ отъ Мурата, който и покори всичко-то Блѣгарско Загоріе въ Тракія даже до Балканъ-ть. За да задобри побѣдоносніи побѣдителъ, Joаннъ Шишманъ быде принѣденъ да заврѣже съ него миръ, като се обѣща да бѫде съюзникъ на Османліи-тѣ и даде Мурату за жена дъщеря си Марія, (Мара, бѣла Блѣгарка). Това стана въ 1364 л., а на слѣдующа-та година вдигна ся противъ Блѣгарія нова бура. Венгерскій краль, Людовикъ Великій отвори война на Блѣгаре-тѣ не ся знае добрѣ по каква причина: нѣкои само предполагаютъ че затова, защо-то тѣ сѫ се спрѣятили съ Турци-тѣ. — Както и да е, но Людовикъ като се спусна съ голѣма войска по Дунава лесно превзе Видинъ и всичка-та область, въ която управляваше Страшимиръ. Самаго Страшимира той хвана въ плѣнъ и го закара на затворъ въ Венгрія, а въ Видинъ постави свой единъ правитель на име Діонисій. Краль Людовикъ се показа ревностенъ католикъ, и поиска да окатоличи